

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Serviciul Fiscal de Stat și de Lipii Viorel,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Lipii Viorel împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea ordinului, împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 26 ianuarie 2018 Viorel Lipii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea ordinului nr. 39-S din 27 decembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este angajat în funcția de inspector principal al Secției insolvențabilitate nr. 2 din cadrul Direcției proceduri de insolvențabilitate a Serviciului Fiscal de Stat. Prin ordinul nr. 39-S din 27 decembrie 2017 a Serviciului Fiscal de Stat i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „avertisment” prevăzută de art. 58 lit. a) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, pentru nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program.

Prin cerere a solicitat Serviciului Fiscal de Stat revocarea ordinului nr. 39-S din 27 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, însă cererea nu a fost examinată și nu a primit niciun răspuns. Consideră că ordinul contestat este neîntemeiat și ilegal în fond, fiind emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Conform pct. 63, 65 și 66 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, actul administrativ de sancționare a funcționarului public este emis de persoana competentă, potrivit legii, cu aplicarea sancțiunilor disciplinare, în termen de cel mult o lună de la data primirii propunerii comisiei de disciplină privind constatarea abaterii disciplinare. Curgerea termenului respectiv se suspendă pe perioada aflării funcționarului în concediu de

odihnă anual, în concediu de studii, suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boală sau traumă.

În actul administrativ de sancționare se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul în care sancțiunea poate fi contestată. Actul administrativ de sancționare se comunică funcționarului public sancționat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, sub semnătură. Ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 39-s din 27 decembrie 2017 a fost emis ilegal, în perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, 18 decembrie 2017–29 decembrie 2017 inclusiv, necătând la faptul că legea prevede expres că, curgerea termenului respectiv se suspendă pe perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual.

A menționat reclamantul că ordinul contestat i-a fost adus la cunoștință la data de 02 ianuarie 2018, anterior prezentării actului care a stat la baza emiterii acestui ordin și anume, a procesului-verbal al ședinței comisiei de disciplină nr. 1 a SFS nr. 19 din 15 decembrie 2017, care i-a fost comunicat cu întârziere la data de 04 ianuarie 2018, după emiterea, aducerea la cunoștință și intrarea în vigoare a actului administrativ contestat. Astfel, au fost încălcate prevederile pct. 59 al Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, care prevăd expres că procesul-verbal în care se conține propunerea comisiei de disciplină privind aplicarea sancțiunii disciplinare sau clasarea cauzei se aduce la cunoștință, sub semnătură, funcționarului public cercetat.

Totodată, în ordin, contrar prevederilor pct. 65 din Regulamentul sus-citat, nu sunt indicate obligatoriu expres temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, cât și termenul de contestare, prin ce s-au încălcat prevederile art. 210 alin. (1) lit. b) ale Codului muncii și pct. 65 al Regulamentului cu privire la Comisia de disciplină.

Reclamantul a afirmat că potrivit art. 209 din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, pe când la caz, pentru ca ordinul ilegal să intre în vigoare au fost necesare aproape trei luni de zile, cu același rezultat fraudulos, fără a administra probele prezentate de reclamant, fără a audia martorii adevărați și a afla adevărul, doar pentru a continua represiunile și discriminarea. Or, sancționarea salariaților funcționari publici din punct de vedere procedural se face după reguli care sunt expres prevăzute de lege, urmând obligatoriu o anumită consecutivitate procedurală, iar încălcarea procedurii, după cum este în cazul de față, duce pe cale de consecință, prin prisma art. 26 alin. 1 lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la anularea actului administrativ contestat ca emis cu încălcarea procedurii stabilite.

A notat reclamantul că procesul-verbal al ședinței comisiei de disciplină nr. 1 a Serviciului Fiscal de Stat nr. 19 din 15 decembrie 2017 este incomplet, conținutul fiind deplasat, cu multiple omisiuni, a fost întocmit selectiv, ceea ce denotă faptul discriminării reclamantului în cadrul raporturilor de muncă și a actelor normative în domeniu, inclusiv a contractului colectiv de muncă pentru anii 2017-2021 și Regulamentului intern al Serviciului Fiscal de Stat aprobat prin Ordinul directorului Serviciului Fiscal de Stat nr. 178 din 23 iunie 2017. Până la ședințele comisiei de disciplină, pentru soluționarea corectă și justă a cazului, întru neadmiterea tergiversării și amânării ședințelor comisiei de disciplină, prin cererea din 17 octombrie 2017 depusă la Direcția gestionare documente și arhivare, a explicat că după revenirea din concediu, la data de 11 octombrie 2017, a aflat că la ușa biroului de serviciu au fost schimbate cheile și până în prezent se refuză de a i se elibera un exemplar.

De asemenea, prin cererea din 17 octombrie 2017 a informat că la 10 octombrie 2017, imediat după închiderea buletinului de boală, împreună cu angajații Direcției managementul resurse umane, a îndeplinit și semnat cu anexele corespunzătoare, cererea de prelungire a concediului de odihnă anual în legătură cu aflarea în concediu medical în perioada concediului de odihnă anual acordat cu scopul prelungirii tratamentului. Tot la aceeași dată, cererea a fost prezentată spre semnare conducerii actuale a Direcției proceduri de insolvență și a sesizat Președintele Comitetului sindical despre ilegalitățile admise, însă răspuns nu a primit, iar cererea a dispărut.

Ulterior, prin cererea din 26 octombrie 2017, reclamantul a adus la cunoștință și a solicitat soluționarea întrebării referitor la faptul că nu i se acordă posibilitatea de a se înscrie în registrul deplasărilor la ședințele de judecată și adunările creditorilor, a solicitat copiile notelor, demersurilor, scrisorilor conducerii pentru a preveni modificările, a comunicat că a fost la primire și consultare la medic, cu programările, înscrierile corespunzătoare, anexând extrasul medical.

A menționat reclamantul că prin cererea din 16 noiembrie 2017, reieșind din faptul că până la acel moment nu au fost examinate cererile anterioare și nu a primit informația solicitată, a solicitat repetat, în regim de urgență, prezentarea tuturor materialelor autentificate în modul prevăzut pentru a nu se îngrădi dreptul la apărare, precum și să asigure prezentarea în cadrul ședințelor comisiei de disciplină a originalelor Registrului de evidență a angajaților aflați în concediu medical, a registrului deplasărilor la ședințele de judecată și adunările creditorilor, originalul certificatului medical, originalele ordinelor vizate cu dovada aducerii la cunoștință, a funcționarilor în calitate de martori care l-au ajutat să perfecționeze și să îndeplinească cererea de prelungire a concediului de odihnă anual în legătură cu aflarea în concediu medical în perioada concediului de odihnă anual acordat cu scopul prelungirii tratamentului. Nici la această cerere nu a primit răspuns.

Reclamantul a specificat că prin cererea din 17 noiembrie 2017, a solicitat să-i fie prezentată o copie a înregistrărilor audio, fără a fi trecute prin filtru, ale ședinței din 16 noiembrie 2017, orele 16.35–17.15, inclusiv cu vociferarea consultațiilor, sfaturilor, poruncilor, indicațiilor date în timpul intervenției ilegale în lucrul ședinței comisiei de disciplină din partea dnei Veronica Homov, șefa Direcției juridice al DGAF mun. Chișinău, discursul lui Grigore Rusu în apărarea lui Igor Țurcanu, motivația dlui Igor Țurcanu de a amâna ședința comisiei, însă cererea nu a fost executată.

A mai specificat reclamantul că prin cererea din 13 decembrie 2017, adresată inclusiv președintelui Sindicatului angajaților SFS Olga Borțevici, a solicitat repetat implicarea și prezentarea tuturor materialelor autentificate în modul prevăzut pentru a nu-i îngrădi dreptul la apărare, iar pentru neadmiterea tergiversării și amânării eventualelor ședințe ale comisiilor solicitate să asigure prezentarea în cadrul ședințelor a originalelor Registrului de evidență a angajaților aflați în concediu medical, registrului deplasărilor la ședințele de judecată și adunările creditorilor, originalul certificatului medical, originalele ordinelor vizate cu dovada aducerii la cunoștință, a funcționarilor în calitate de martori.

Reclamantul a notat că în cadrul ședinței comisiei din 15 decembrie 2017 a prezentat toate cererile depuse, a cerut repetat prezentarea materialelor în original și examinarea obiectivă a lor. De asemenea, a solicitat invitarea și audierea martorilor indicați, iar la sfârșitul ședinței la ora 17.15 a primit răspuns că vor fi prezentate și examinate materialele și audiați martorii, lucru care însă nu a fost îndeplinit. Reprezentantul Direcției management resurse umane, secretarul comisiei Lidia Gîscă

și inspectorul principal al Direcției securitate internă și anticorupție Constantin Gîrlea au confirmat faptul că în privința lui nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare al căror termen nu a expirat, însă aceste declarații nu se regăsesc în conținutul procesului-verbal al ședinței comisiei.

A declarat reclamantul că în cadrul ședinței comisiei de disciplină din 15 decembrie 2017, a prezentat originalul extrasului medical și fișa medicală cu înscrisurile despre prezentarea la medic la data de 11 octombrie 2017, care au fost vizualizate de toți membrii comisiei de disciplină, inclusiv de către Alexandru Olteanu, membru al comitetului sindical al Serviciului Fiscal de Stat. Aceste probe demonstrează plecarea lui la primire și consultația medicului la data de 11 octombrie 2017, în perioada ora 08:00–11:25, aceste declarații nu se regăsesc în conținutul procesului-verbal.

Reclamantul a mai invocat că, în procesul-verbal a fost indicat greșit faptul că în cadrul ședinței comisiei au fost audiate Irina Ganța, șeful interimar al Direcției proceduri de insolabilitate și Aliona Doroftei, șeful Secției insolabilitate nr. 2, necătând la faptul că ședința comisiei din 15 decembrie 2017 s-a finalizat cu audierea reclamantului la ora 17:15. După ieșirea din biroul nr.240 la ora 17:15, a mai rămas în anticamera dlui Igor Țurcanu, iar la scurt timp au plecat toți membrii comisiei, ce face imposibilă audierea persoanelor menționate. Mai mult, nu pot fi audiate în calitate de martori persoanele, care au un interes personal, direct sau indirect, după cum sunt Irina Ganța și Aliona Doroftei, care întreprind astfel de ilegalități, fraude și practic din vina lor personală este impus să demisioneze din cadrul Direcției proceduri de insolabilitate.

Consideră reclamantul că toate aceste omisiuni din conținutul procesului-verbal demonstrează și justifică faptul de ce inițial a fost sancționat ilegal, a intrat în vigoare actul administrativ fraudulos, iar ulterior cu încălcarea termenului i s-a adus la cunoștință procesul-verbal falsificat.

A menționat că întreaga procedură de aplicare a sancțiunii disciplinare a avut loc fără respectarea prevederilor legale, cu comiterea multiplelor încălcări din partea secretarului comisiei și altor funcționari implicați. Drept urmare, s-a constatat incontestabil că sesizarea pretinsei fapte ca abatere disciplinară, procedura de cercetare a faptei sesizate, desfășurarea anchetei de serviciu, cercetarea prealabilă a faptei imputate și aplicarea sancțiunii disciplinare au avut loc cu încălcarea procedurii prevăzute de cadrul normativ care reglementează răspunderea disciplinară a funcționarului public.

A solicitat reclamantul anularea ordinului Serviciului Fiscal de Stat nr. 39-S din 27 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de către Viorel Lipii a fost admisă și s-a anulat ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 39-s din 27 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „avertisment”, ca fiind ilegal.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin decizia din 12 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, casată decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat, casată hotărârea din 21 ianuarie 2019 a

Judecătoria Chișinău, sediul Central și emisă o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Lipii, a fost admisă și s-a anulat ordinul nr. 39-S din 27 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „avertisment” dlui Viorel Lipii.

În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, temeiul de fapt și de drept expuse în ordinul nr. 39-s din 27 decembrie 2017, nu sunt în concordanță or, motivul indicat de pârât nu se regăsește la norma art. 57 lit. j) din Legea cu nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, dar la norma art. 57 lit. a), la care pârâtul nu a făcut trimitere. Ca temei pentru atragere la răspundere disciplinară a reclamantului a constituit nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat.

Astfel, instanța de apel a reținut că, Serviciul Fiscal de Stat a omis să motiveze circumstanțele invocate în calitate de abatere disciplinară or, după cum s-a stabilit, întârzierea la serviciu a reclamantului a fost una motivată, prin necesitatea adresării la medic și aflarea la consultație medicală, fapt confirmat prin extras, anexat la actele cauzei. Respectiv condiția legală, pentru a considera întârzierea/absența, ca fiind una nemotivată, nu a fost îndeplinită în situația dată, întârzierea fiind una motivată, iar temei de aplicare a sancțiunii disciplinare nu s-a constatat.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că, legislația în vigoare prevede necesitatea admiterii în mod repetat a abaterii disciplinare – nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu, pentru a atrage răspunderea disciplinară, însă în privința reclamantului s-a aplicat sancțiunea la constatarea unei singure fapte și nu în mod repetat.

La 29 iulie 2020 Serviciul Fiscal de Stat, a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 12 august 2020 a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de apelant/recurent. În speță, instanța de apel a interpretat în mod eronat art. 57 lit. j) din Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Serviciul Fiscal de Stat a apreciat critic alegațiile instanței de apel referitor la aplicarea neîntemeiată a sancțiunii disciplinare, iar ordinul emis ca fiind contrar legii cu aplicarea eronată a normelor de drept și fără a lua în considerare toate circumstanțele relevante cauzei.

A menționat recurentul că, conform pct. 24 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, Anexa nr.77 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, competența de cercetare a faptelor sesizate ca abateri disciplinare o are Comisia de disciplină din autoritatea publică în care activează funcționarul public cercetat, cu excepția faptelor sesizate ca abateri disciplinare ale conducătorului sau a altui funcționar al autorității respective numiți în funcții de către o altă autoritate publică, care se examinează în cadrul comisiei de disciplină constituită în autoritatea publică care i-a numit în funcție.

A susținut că în baza procesului-verbal al ședinței Comisiei de disciplină nr. 1 a Serviciului Fiscal de Stat nr. 19 din 15 decembrie 2017 s-a constatat săvârșirea abaterii disciplinare la data de 11 octombrie 2017 de către Viorel Lipii, prin nerespectarea programului de lucru, conform art. 57 lit. a) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția

publică și statutul funcționarului public. Ulterior, a fost emis ordinul nr. 39-S din 27.12.2017, prin care lui Viorel Lipii i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „avertisment”, în temeiul art. 58 lit. a) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prin nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu.

A specificat recurentul că, în conformitate cu prevederile Regulamentului intern al Serviciului Fiscal de Stat aprobat prin ordinul nr. 178 din 23 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea Regulamentului intern al Serviciului Fiscal de Stat” și a Ordinului IFPS nr. 112 din 26 februarie 2016 „Cu privire la respectarea disciplinei muncii”, Viorel Lipii urma să anunțe persoanele de conducere despre faptul că nu se va prezenta la serviciu conform programului, dar va merge la medic. Ordinele sus-menționate au fost aduse la cunoștință lui Viorel Lipii sub semnătură, ceea ce demonstrează că acesta cunoștea despre obligațiunea să informeze conducerea despre faptul întârzierii la serviciu în legătură cu necesitatea adresării la medic.

Consideră recurentul că întârzierea la serviciu a lui Viorel Lipii a fost una nemotivată, iar concluzia instanței de apel este neîntemeiată.

La 07 septembrie 2020 Viorel Lipii, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii și anularea ordinului de sancționare ca ilegal, emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a soluționat greșit cauza, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară și că erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Consideră recurentul că i-au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale prin neexaminarea materialelor și a probelor din dosar, ceea ce constituie motiv suplimentar de declarare a recursului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată, în prezența reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat, dar în lipsa lui Viorel Lipii, la data de 22 iulie 2020. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces și recepționată, conform avizului de recepție, de către Serviciul Fiscal de Stat, la data de 29 iulie 2020 (f.d. 122, vol.II). Iar în adresa lui Viorel Lipii a fost expediată prin intermediul poștei electronice la data de 07 august 2020 (f.d. 121, vol.II).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Serviciul Fiscal de Stat, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termen la data de 12 august 2020. Totodată și Viorel Lipii a depus

cererea de recurs la data de 07 septembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 12 august 2020 în adresa lui Viorel Lipii, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Iar, la data de 08 septembrie 2020 în adresa Serviciului Fiscal de Stat a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 20 octombrie 2020 Lipii Viorel a depus referință la cererea de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat și a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont

pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de Serviciul Fiscal de Stat și de Lipii Viorel, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Serviciul Fiscal de Stat și de Lipii Viorel, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh